

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Poclador Evgheni, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Poclador Evgheni Victor, născut la 27 iunie 1991, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Al. Vlahuță, nr. 3;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 14.07.2014 – 16.10.2014 (prima instanță)*
- 2. 19.11.2014 – 18.12.2014 (instanța de apel)*
- 3. 28.04.2015 – 20.05.2015 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16 octombrie 2014, procesul penal de învinuire a lui Poclador Evgheni Victor și Vatamaniuc Artur Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal pe episodul de furt săvârșit în privința lui Starostin Eduard, a fost încetat, pe motivul împăcării părților.

Prin aceeași sentință, Poclador Evgheni Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Cauza a fost examinată în baza procedurii simplificate, cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Pocladow Evgheni, la data de 04.05.2014, aproximativ la ora 03⁰⁰, aflându-se pe str. Igor Vieru, mun. Chișinău, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns pe ascuns în interiorul automobilului de model „Volkswagen T-4”, n/î NS AN 646 parcat fără supraveghere în curtea casei nr. 1, a sustras: o pereche de ochelari de soare la prețul de 1 500 lei, o automagnitolă de model „Hunday” la prețul de 800 lei, un auto-adaptor la prețul de 300 lei, un parfum la prețul de 50 lei și un alt parfum la prețul de 1 000 lei, o gentuță de culoare neagră la prețul de 300 lei, în care se aflau bani în sumă de 300 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Postolachi Ion, o daună considerabilă în mărime de 4 250 lei.

Tot el, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Vatamaniuc Artur, la data de 09.05.2014, aproximativ la ora 15³⁰, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în ap. 40, str. Ginta Latină, nr. 5A, mun. Chișinău, unde locuiau la gazdă, folosindu-se de faptul că Starostin Eduard lipsea de la domiciliu, prin acces liber, au sustras un laptop de model „Acer Aspire” la prețul de 9 500 lei și un telefon mobil de model „Nokia N81” la prețul de 1 000 lei, în care era activată cartela SIM cu nr. 069676079, cauzându-i părții vătămate Starostin Eduard o daună materială considerabilă în mărime de 10 500 lei.

4. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Pocladow Evgheni, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Pocladow Evgheni să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului, se invoca ilegalitatea mărimii și categoriei pedepsei stabilite inculpatului, susținându-se că aceasta este prea aspră, iar la individualizarea pedepsei instanța de fond urma să țină cont de faptul că inculpatul nu are antecedente penale, dar nu să rețină faptul că acesta anterior, a fost tras la răspundere penală de 5 ori pentru fapte similare, deoarece toate procesele au fost încetate pe motivul împăcării părților.

La fel, consideră apelantul că instanța de fond nu a stabilit o pedeapsă echitabilă în virtutea faptului că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

6. Pentru a motiva soluția pronunțată, instanța de apel a constatat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul este vinovat în comiterea faptei incriminate și corect, în limite legale – a stabilit pedeapsa acestuia spre executare.

Referitor la mărimea și categoria pedepsei stabilite, instanța de apel a manifestat solidaritate față de pedeapsa stabilită, menționând în acest sens că inculpatul, anterior a fost tras la răspundere penală de 5 ori pentru fapte similare de sustrageri, care s-au soldat cu încetarea procesului în privința acestuia pe motivul împăcării părților.

Având în vedere că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii și nu are surse stabile de existență, nu se află la prima abatere legală, apare riscul ca acesta să comită o nouă infracțiune, în cazul în care ar fi dispusă o pedeapsă non privativă de libertate, precum solicită apelantul în apelul declarat.

Din considerentele expuse, instanța de apel a conchis că pedeapsa închisorii va contribui la corijarea comportamentului antisocial al inculpatului, deoarece cazurile precedente prin care acesta a comis infracțiuni similare nu au l-au determinat pe inculpat să conștientizeze gravitatea faptelor comise.

7. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar Cristea Valentin în numele inculpatului Pocladow Evgheni, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei pedepse în privința inculpatului, care să fie legală și echitabilă.

În susținerea recursului, recurentul a invocat faptul că instanțele de fond au individualizat greșit pedeapsa aplicată inculpatului, deoarece nu s-a ținut cont că acesta nu este încadrat în câmpul muncii, iar motivul comiterii sustragerilor constituia lipsa surselor financiare. La fel, se indică faptul că la caz, nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, însă, au fost reținute circumstanțe atenuante, precum ar fi: căința sinceră, recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii prin contactarea persoanelor cărora le-a vândut automagnitola.

Consideră recurentul că instanțele de fond nu au individualizat corect pedeapsa stabilită inculpatului, fiind neglijate cumulul de circumstanțe atenuante și de fapt, relevante cauzei penale.

8. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Sergiu Crijanovschi, care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, instanța de recurs constată că recurentul contestă decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei inculpatului.

Sub acest aspect, este necesar de a menționa că termenul pedepsei stabilite spre executare inculpatului, corespunde limitelor de pedeapsă calculate potrivit regulii prescise la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nefiind atestate careva erori de calcul în detrimentul inculpatului.

Cît privește categoria pedepsei stabilite, instanța de recurs conchide că, instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, fiind în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile de la art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La acest capitol, Colegiul penal constată ca fiind juste argumentele recurentului privind lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante în speța în cauză, însă, totodată este necesar de a reține și faptul că inculpatul nu se află la o primă abatere a legii penale. Anterior, acesta a fost tras la răspundere penală de 5 ori, toate cauzele avînd finalitatea încetării procesului penal, pe motivul împăcării părților – circumstanță care corect a fost reținută de către instanțele de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei numite spre executare inculpatului.

În aceeași ordine de idei, rezultă faptul că lipsa antecedentelor penale nu se datorează faptului că inculpatul a avut un comportament adecvat și corespunzător normelor morale, precum o cer rigorile Codului penal, dar a încălcat legea penală în mod repetat, pentru comiterea aceluiași infracțiuni, evitînd tragerea la răspundere penală doar din cauza că părțile vătămate au manifestat milă și indulgență față de persoana acestuia.

O asemenea situație de fapt nu poate constitui un indicator eficient, care ar acorda un grad sporit de credibilitate asupra corectării comportamentului și deprinderilor dezvoltate de către inculpat de a sustrage bunurile altor persoane, și anume această circumstanță a reprezentat impedimentul de a-i stabilit inculpatului o altă categorie de pedeapsă, mai blîndă, deoarece, în vederea conștientizării celor comise și corijarea comportamentului infracțional al inculpatului este necesar de a-l izola de societate, întrucît „privilegiile” de care ultimul a beneficiat în cauzele anterioare intentate împotriva sa, nu au avut finalitatea rezultatului scontat.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de către recurent nu atestă prezența erorilor de drept, care ar constitui temei de implicare a

instanței de recurs în vederea casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Poclador Evgheni împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Poclador Evgheni Victor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iunie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru